

Nové obzory

KDYŽ SI DÁME NÁMAHU A „VYGOOGLUJEME“ SI POHLED NA NAŠI MATIČKU ZEM Z VESMÍRU Z KTERÉKOLIV STRANY, ASI S OBTÍŽEMI OBJEVÍME MÍSTA, KTERÁ BYCHOM NEUMĚLI IDENTIFIKOVAT. EXPEDICE, PŘIPRAVUJÍCÍ ZÁVOD BUDAPEŠŤ – BAMAKO, PŘESTO KAŽDÝ ROK OBJEVÍ TAKOVÁ MÍSTA V PŘEKRÁSNÉ AFRICE.

> Expedice

se vydala na svou strastiplnou pouť i sedmý rok, aby vyznačila tratě závodů, místa na ubytování a navigační údaje. Na palubě tříletého Mitsubishi L200 vystartoval náš dvoj- a později tříčlenný štáb na cestu dlouhou 8300 km. Posádky mají každý rok co do činění se stále náročnějšími (technicky i navigačně) tratěmi. Na své pouti se pak setkávají nejen s běžnými hlinitými cestami turistické kategorie

nebo nepříliš náročnými offroad úseky, ale i s nedotčenou písečnou pouští, doménou Afriky. Jenže každý rok vede trasa jinudy, a proto jsme se znovu vydali na cestu vybaveni papírovými mapami a dvěma GPS. Proto také už dnes víme, že první letošní pouštní etapa bude nejtvrďší v historii Bamaka. Trať, tedy raději poušť mezi městy Merzouga a Tata dlouhá 700 km, nebude ani milosrdná ani jednoduchá. Na části letošní

ho „Bamaka“ leží zrádný měkký písek i velké duny, jsou tam ale i skály, kameny, oázy a hliněné cesty. Neměly by také chybět říční brody. Najdete tu prostě všechno. Ti šikovnější se možná dostanou i ke slanému jezeru Iriki, ale druhou polovinu etapy může absolvovat jen ten, kdo do třetí hodiny odpolední projde kontrolní bod oázy v Zagore. V Maroku jsme objevili prastaré hřbitovy v poušti, zma-
 povali jsme buldozery vybudovanou speciálku z Dakaru 2001, která pamatuje nejlepší časy této legendární rallye a je dnes také dokonale sjízdná. V Mauritanii na posádky čeká poprvé jen písčinná poušť, kromě snad 100 km spojovacích cest. V Národním parku B' Anc Darguin, který je udržován pod záštitou OSN, zase přijdou prašné cesty vedoucí mezi dunami a na břehu moře. Ve srovnání s minulými lety se letos jezdců ne-

setkají se zpevněnými silnicemi, až na staříčkou asfaltku, která pole přeživších posádek přivede na slavnou pláž B2 Beach. Po jedenácti dnech ježdění a precizního značení jsme se

konečně dostali do Senegalu. Zvláštností této země je, že kromě cesty ze severu na jih vedoucí po břehu oceánu, nemá žádnou zpevněnou cestu. My jsme si vybrali trasu středem země kudy putují balíky na ověšených oslech a mezcích. Najít správný směr na jih v této spleti zamotaných cestiček, neoznačených křižovatek a hlavních silnic, bylo opravdovou náročnou. Naším záměrem je ale tohle napětí z komplikované navigace předat i posádkám. První den jízdy v Senegalu proto nedostanou posádky ani jeden GPS navigační bod. Pouze papírové mapy a místní pastýři budou moci být nápomocni při nalezení správné cesty do cíle. V historii soutěže Budapešť - Bamako to bude první den, kdy budou muset všechny posádky absolvovat celou etapu bez použití GPS. Pohled na to, jak se poušť mění na savanu, později buš, písčinný les, aby scénérii nakonec zakončila opravdová džungle, je skutečně úžasný. Ale získali jsme zde i jednu nepříjemnou zkušenosť. Byl už večer, mohli jsme být asi deset kilometrů od hotelu Simenti, ležícího hluboko v džungli. Mitsubishi se prodíralo ke svému cíli skrz trávu sahající po okna a bambusové větve dorážely na sklo. Najednou se ve světle reflektorů objevila tři prasata bradavičnatá, která však z ničeho nic zmizela a před námi stál chlapík s lucernou a samopalem. V takovém momentě je třeba rychle se rozhodovat a jednat. V podsta-

tě má člověk jen dvě možnosti. Buď se rychle otočí, skloní hlavu a dupne na plyn, přičemž riskuje pár kulek v zadní části auta, nebo se pokusí o dohodu. Zkusili jsme raději tu druhou možnost a z chlapíka nakonec vypadlo, že jsme se dostali na cestu, po níž je jízda v noci přísně zakázána. Myslel si proto, že jsme lovci slonoviny. Zuřivě nám ostatně prohledal auto a my se pak ponořili do spánku v autě ve společnosti hrochů, opic, ale zejména komárů žijících na břehu řeky Gambie. Po několika pohrůžkách na pokutu, odstavení auta a vyhoštění nás ráno o deváté všechny propustil. Do Guineji - Bissau jsme se odsud dostali jednoduše. Čekalo nás několik set kilometrů. Tato malá země bude skutečným překvapením i pro ty, kteří již Bamako absolvovali. Afrika jim ukáže další z řady svých tváří. Na posádky čekají zelené pláně, majestátné palmy, rýžová pole a široké červené cesty plné odpadků. Velké množství odpadků beznadějně zaplňující ulice „umocní“ atmosféru karnevalu, který nás přivítá v hlavním městě. Třítýdenní putování absolvovala naše L200 bez zaváhání. Cestu jsme zvládli s několika kousanci štěnic a komárů a jedním, či dvěma střevními viry. Řekl bych, že na splnění úkolu vytyčit trasu a tábořiště pro letošní Budapešť - Bamako 2012, můžeme být hrdí.

X **Text:** Andrew G. Szabo
 - zakladatel závodu
Foto: archiv autora

Bissau – velká neznámá...

ČAS ODJEZDU SE BLÍŽÍ... VÁNOCE NA KRKU A PŘESTO SE V DÍLNÁCH DLOUHO DO NOCI PRACUJE... OBĚ ZÁVODNÍ AUTA FINIŠUJÍ S PŘÍPRAVAMI A TESTOVÁNÍM... TÉMĚŘ 9000 KM PROVĚŘÍ KAŽDÉHO ÚČASTNÍKA I KAŽDOU SOUČÁSTKU NA AUTECH... EVROPA – AFRIKA... ASFALT, SNÍH, LED, PRACH, PÍSEK A KAMENÍ... ...VELKÉ TEPLOTNÍ A VÝŠKOVÉ ROZDÍLY... TO VŠE A JEŠTĚ MNOHEM VÍC NA NÁS ČEKÁ!

> 14. ledna, prakticky když bude na Rallye Dakar již rozhodnuto o vavřínech, o vítězích a poražených, se vydají jediné dva české vozy v závodní kategorii na neméně náročnou rallye Budapest – Bamako 2012. Tato rallye si za dobu sedmi let své existence vybudovala již slušné renomé. Nejen jako drsný amatérský dálkový závod, ale také jako velká show pro všechny účastníky napříč kategoriemi, a také jako velká humanitární akce, která přivádí vždy do Afriky tolik potřebné léky, školní pomůcky a potřeby či základní oblečení. Sám organizátor pak přispívá ze startovního například

na provoz místních škol, nebo nechá vybudovat studnu v některé z vesnic v poušti. I přesto všechno se organizátoři potýkají se stále složitější administrativou a určitou „neochotou“ některých místních orgánů. Síla ochoty pomoci je přímo úměrná nabídnuté částce pro tu či onu zemi. Afričané vidí v této rallye, poté co se odstěhoval velký Dakar za oceán, jeden z mála zdrojů větších peněz, a tak se snaží doslova „oškubeť“ organizátory, co to jen jde. Akceptovatelné je to však jen do určité míry, a tak se, bohužel, ročník 2012 bude muset vůbec poprvé obejít bez Mali - země, která byla po šest ročníků cílovou destinací této rall-

ye, a jejíž hlavní město dalo závodu polovinu názvu. Ano, Bamako letos nepřivítá účastníky tohoto maratónu, naopak poprvé zavítá závod do Guinea Bissau, jižního souseda státu Senegal. Další problémy byly s obdržením maurétánských víz, které se protáhlo více jak o měsíc a celkem dost zkomplikovalo některým vánoční svátky, neboť je museli strávit bez svého cestovního pasu. Ale co naplat, i to jsou příkoří cestovatelů a závodníků, kteří mají chuť si splnit ten svůj africký sen!

Zatímco první posádka Jirka Strejc – Míla Janáček, startující na upraveném voze Subaru Leone 2500, má s tímto závodem již

osobní zkušenosti, druhá posádka Radek Šolc – Jarek Bednář bude mít premiéru. Jedná se však o zkušené offroadáky, a tak budou se svou Toyotou LC100 jistě více než hodnotnými „parťáky“ pro rychlé a lehké Subaru, které bude pomyslet na mety nejvyšší. Navíc Subaru pro tento ročník prošlo radikálními změnami. V dobřanských dílnách se pod vedením šéfmechanika Aleše Vaňka a Jirky Střejce pracovalo v prosinci prakticky non-stop a úpravy a změny zabraly více jak 460 hodin. Dostalo silnější agregát, kompletní repasi celého pohonu 4x4, nový podvozek od profesionální značky FRT, závodní obutí FEDIMA či neméně důležitá offroadová xenonová světla Hella. Úprav bylo víc, ale jejich výčet by dal asi na celý tento časopis. Přestože se jedná o poloprofesionální závod, tak kdo chce jet na špičce ví, že se pořádně zapotí. Splnit všechny denní úkoly a ještě stihnout našponované časové limity, to už chce opravdu slušné tempo a jet prakticky na hranici rizika. Navíc musí mít posádka i kus pomyslného štěstíčka v plnění úkolů. Podstatnou částí závodu je i navigace. V tomto bodě si naši také věří, díky zkušenostem Míly Janáčka z mnoha ročníků profesionálních rallye Dakar a závodů Světového poháru Baja. I když je zde diametrálně odlišný systém navigace a bodování, věří posádka v jeho zkušenosti a znalosti, stejně, jako v řídicí schopnosti Jirky Střejce, který dlouhá léta jezdil úspěš-

ně klasické rallye či offroadové maratóny. Samozřejmě vždy se značkou Subaru. Navíc bude mít posádka podporu v druhé týmové dvojce, která jede jakousi rychlou asistenci a bude tedy více naložena. Tomu odpovídá i typ vozu, který byl pro tento účel vybrán. I tento Land Cruiser byl kompletně před závodem zprepasován a naladěn tak, aby zvládl náročné terény, které jej v Africe čekají. Zde byl však kladen důraz hlavně na spolehlivost. Celý tým bude mít ještě oporu v turistické kategorii, na kterou ale bude moci spolehat pouze v bivaku. Tratě pro závodníky a turistickou třídu jsou nataženy jinudy, a tak se závodníci těchto tříd potkají pouze ráno při startu a pak, dá Bůh a technika, večer v bivaku. Dva vozy Ford Transit tedy povevou díly, pneumatiky a nářadí, které doufejme, nebudou závodníci během dne potřebovat. Aby závodníci ušetřili čas a váhu, a zároveň nestrádali na jídle, byli vybaveni českými produkty AdventureMenu, které jim zajistí dostatek chutného jídla a potřebné energie. Vakuované jídlo, společně se samoohřívacími pytlíky tak projde náročným testem a jistě se k tomu vrátíme i v reportáži po závodě.

Takže držte palce, ať dojede česká vlajka co nejdál a nejvýše! Už jen postavit se na start je takové poloviční vítězství a za to je třeba také poděkovat již nyní všem partnerům, kteří se, ať finančně či materiálně, podílejí na účasti našeho týmu. Pravidelné zpravodajství bude tým přinášet na stránkách www.subarudobraný.cz nebo na svém facebookovém profilu „Czech team on Budapest – Bamako 2012“.

X Text: Míla Janáček
Foto: archiv autora

VÍTĚZOVÉ STARTOVNĚHO JEDOU S TRANZITEM!

V posledním čísle našeho magazínu jste mohli soutěžit o startovné na dnes již kultovní akci Budapest – Bamako. Bylo jasné, že tato soutěž nebude pro každého, neboť jde přeci jen o náročnou expedici s cílem v černé Africe. Startovné pro turistickou kategorii tak mohl získat ten, který zodpověděl na řadu tematických otázek a projevil tak opravdu „hmatatelný“ zájem o věc. Stejně tak jako v ČR, tak měli stejnou šanci vyhrát i čtenáři našeho slovenského vydání, a tak nakonec vznikl skvělý česko-slovenský tým s názvem RedBarons. Vítězi soutěže se nakonec stali: Marian Markovič (SK), Petr Polanecký (CZ), Luboš Konečný (CZ), Allan Kresse a Igor Bálint (oba SK), kteří se rozhodli pro účast s vozy Ford Transit. Tato parta dobrodruhů tedy na začátku ledna vyrazí na jistě nezapomenutelný zážitek a my už máme slíbenou autentickou reportáž, jak se dá zvládnout Afrika v dodávce... takže se těšíme a přejeme hodně štěstí na cestě pánové!

Partnery Czech OffROAD teamu jsou:

